

L'APUNT

Orgull i humilitat cultural

Jordi Bordes

çons, pel·lícules, fotografies, articles, poemes, i piulades. Les imatges prohibides fugiran de l'ull de l'espectador gràcies a un *software* que les farà saltar cada vegada que aquest intenti mirar-les. L'espectador quedarà confrontat a les imatges com Perseu davant la Medusa. És una experiència transcendental i una mena de prova sobre la base fora del control de consciència de l'espectador. Diríem que és una ex-

“Podries cantar-me alguna cosa que no es pugui cantar a Espanya?”

periència sobre els límits de cadascú en la transcripció de casos de prohibicions i censura històriques.

En la roda de premsa, Isaki es va referir als moments àlgids de prohibicions: el primer entre 1977 i 1981, quan els grups de pressió catòlica notaven la desaparició del règim i les organitzacions radicals dessagnaven el país; entre el 1998 i el 2003 a causa dels atemptats d'ETA i de les Torres Bessones, i durant els últims cinc anys en relació amb la Catalunya processista.

Com a banda sonora, l'espectador escolta el resultat de les respostes de diverses personalitats del món de la música davant la pregunta: “Podries cantar-me alguna cosa que no es pugui cantar a Espanya?” Les respostes són dels músics Pau Riba, Maria Arnal, Albert Pla, Maria Rodés, Santi Balmes i Refree. Com a epíleg, la instal·lació ofereix un espai informatiu on els visitants poden accedir a entrevistes a l'advocat Benet Salellas, el periodista David Jiménez, l'artista Pedro G. Romero i el músic Albert Pla, que aborden el tema de la censura en la seva experiència. ■

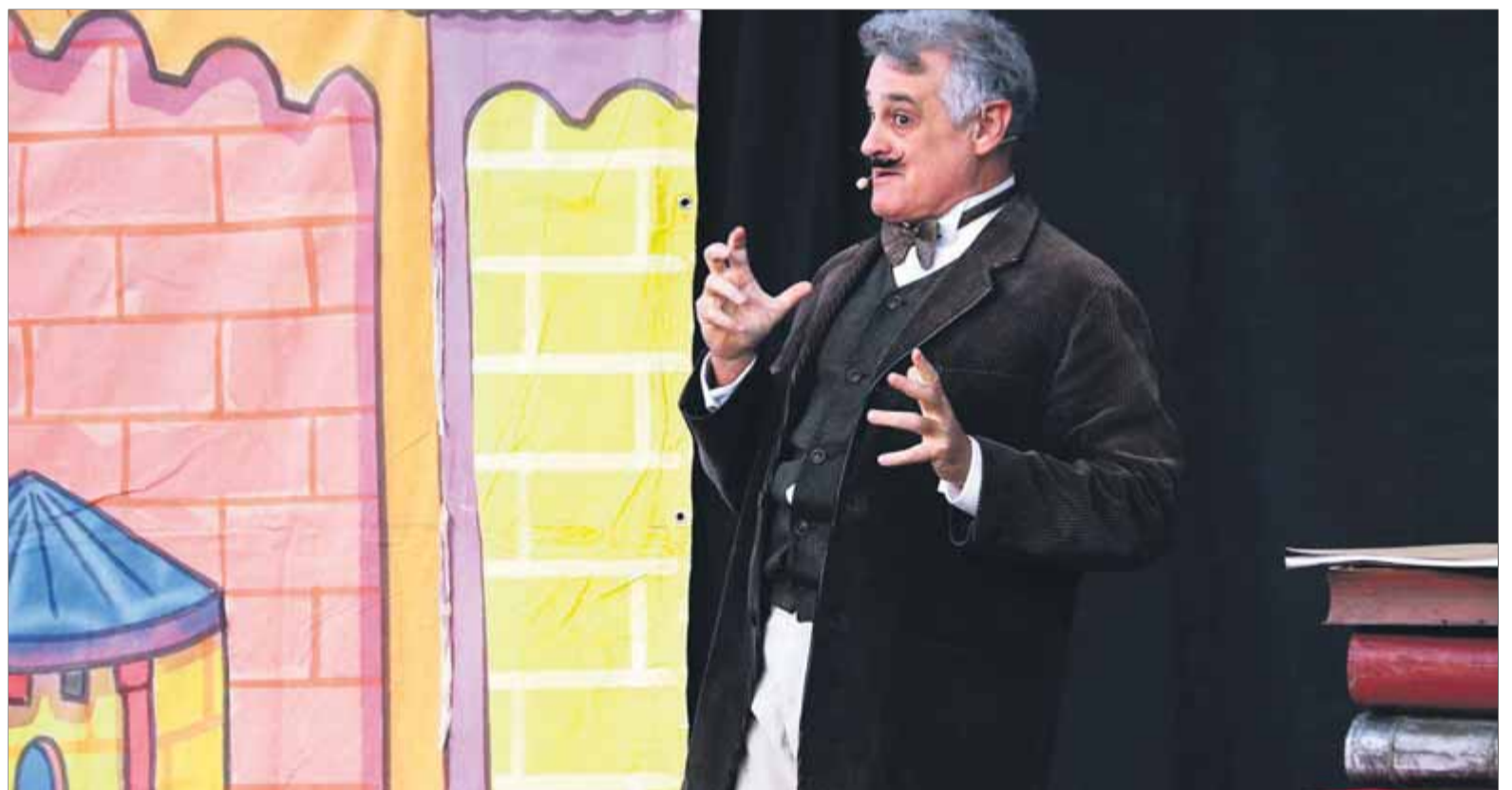
Catalunya lidera accions que, tot i partir de pressupostos precaris, són l'enveja d'altres programadors europeus. En citem, ara, dos exemples. Per una banda, aquests dies 35 programadors de teatre per a infants (de 0 a 5 anys) de 15 països se citen a Sabadell i Barcelona en una nova trobada d'El Més Petit de Tots (que sedueix fins a 12 municipis). La directora del Mer-

cat de les Flors, Àngels Margarit, diu que li demanen com aconsegueixen introduir ballarins a les escoles bressol. També aquest dissabte, al CC Born, Cesc Casadesús presideix una trobada internacional en què ensenyen una sinergia similar: relacionar les fàbriques de creació amb museus de la ciutat a través de companyies emergents. Cultura que batega en directe.

Comediants participa en la commemoració dels cents anys de la venda de les pintures de Mur que van anar a parar als Estats Units

El romànic de Boston

El grup teatral Comediants presentarà el maig a Mur 'Mur, guspira del MNAC', en commemoració dels 100 anys de la venda de les pintures ■ PERE FRANCESCH

Jaume Vidal
BARCELONA

Fa cent anys, un marxant d'art, o un emprenedor que diríem ara, hi va veure possibilitats de treure rendiment a les pintures murals que eren a la canònica de Santa Maria de Mur, a terres pallareses. Ignasi Pollack era nord-americà i de ben segur que tenia notícia de les pintures perquè entre 1911 i 1912 la Junta de Museus i l'Institut d'Estudis Catalans havien enviat el fotògraf Alfons Mas i l'arquitecte Josep Goday a documentar les pintures de Mur per a un treball que preparaven sobre la pintura mural catalana. Aquest treball va tenir difusió periodística a la revista *Museum* i per tant Pollack hauria de saber què es trobaria.

De ben segur, també intuïa que no li seria difícil d'aconseguir les pintures

La venda de les pintures murals de Mur va ser el crit d'alerta per salvar el romànic del Pirineu

perquè, com va dir ahir l'alcalde de Mur i president del Consell Comarcal del Pallars Jussà, Josep Maria Mulla, “en aquells temps no les valoraven gaire, estaven gairebé tapades per un retaule de no gaire qualitat i, de fet, les imatges els feien por”.

I així Pollack va aconseguir que mossèn Farràs, el responsable de la parrò-

quia, els les vengués per 7.500 pessetes, que tampoc era poca cosa i que van servir per fer obres de conservació.

La següent incidència de les pintures va ser l'arribada, per ordre del marxant, de tres especialistes italians que amb una tècnica especial, l'*strappo*, les van separar de la paret i les van dividir en tres parts.

I del Pallars, on van quedar-ne unes petites restes, van anar cap a Barcelona. El marxant Pollack va fer negoci. El col·leccionista Lluís Plandiura les va adquirir per 100.000 pessetes i va ser en aquell moment, segons va dir ahir Pepe Serra, director del MNAC, on es van presentar els actes del centenari de la venda, “on va començar tot, la Junta de Museus, tot que havien tingut divergències de criteri, es va ado-

nar que per salvar les pintures romàniques del Pirineu calí a extraure-les i portar-les a l'aleshores Museu de Barcelona (posteriorment, anirien a parar al MNAC) per a la seva conservació.

La història de les pintures de l'àbsida de Santa Maria de Mur no es es va aturar a Barcelona. Plandiura les va portar als Estats Units i el 1921 es van vendre al Museum of Fine Arts de Boston, on són actualment una de les peces principals de la col·lecció del museu.

Entre les activitats que s'han organitzat per commemorar aquests 100 anys, el MNAC va fer ahir una visita guiada a les pintures murals dels Pallars exposades i després es va fer un petit tast de l'espectacle que ha preparat el grup teatral Comediants, en què donen forma al relat de les pintures contex-

tualitzant els fets a l'època que van tenir lloc. L'estrena del muntatge serà l'1 i el 2 de maig del 2020 al mateix conjunt de Mur. Un dia després, el dia 3, tindrà lloc un aplec a Mur, una tradició que reuneix tots els pobles de la contrada amb el seu estendard.

L'alcalde Mulla va explicar que l'objectiu d'aquesta commemoració és donar a conèixer la rellevància del que va passar a Mur fa 100 anys i “donar valor al ric patrimoni romànic pallarès i donar a conèixer la comarca”.

D'altra banda, Pepe Serra va dir que el MNAC treballarà per a l'any 2022 “canviar la permanent del romànic del museu, que és el més complex”. Un dels canvis és donar la veu dels llocs on hi havia la pintura. “No pot ser que la veu sigui únicament del museu.” ■

L'acord entre PSOE i Podem topa amb el conflicte català

L'independentisme no hi dona suport sense negociació

El Bulli 1846 engegarà màquines el mes de gener a cala Montjoi

Ferran Adrià avança que l'obertura serà de portes endins

Ferran Adrià ■ EFE

La senadora Jeanine Áñez, presidenta interina de Bolívia

Evo Morales diu que tornarà si el poble li ho demana

La ruta de tapes de Reus
 Del 7 al 17 de novembre de 2019
 www.ganxetpintxo.cat
 000 ganxetpintxo

Organitzador: **cambraReus**

Patrocini: **ESTRELLA D'OR**

Col·laboradors: **REUS promoció turística**

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIJOUS • 14 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15180 - AVUI / Any XLI. Núm. 14050 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P17,18

Toni Comín Eurodiputat electe i exconseller

“Ara estem en una situació d'avantatge”

AL·LEGAT • “Els arguments de l'advocat general coincideixen plenament amb els de la nostra demanda” **CRÍTICA** • “A l'eurocambra s'ha fet un ús molt discutible dels serveis jurídics”

El Consell d'Europa renya l'Estat per la politització de la justícia

Els manifestants, ahir al tall de l'autopista AP-7 a l'altura de Salt ■ MANEL LLADÓ

Les rèpliques del Tsunami

Es desconvoca el bloqueig de l'AP-7 però les mobilitzacions suren

Torrent insta el PSOE a rectificar

No prohibirà cap debat al Parlament

Opinió

Alfred Bosch i Pascual

L'Europa dels drets

COSTA
1962

Moda home-dona

Sant Josep, 52 - Tel. 93 798 61 03
www.costa1962.com

MATARÓ

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

De qui depèn? Doncs això!

“De qui depèn la fiscalia? Doncs això!” Són paraules de Pedro Sánchez en campanya, després de fer la

promesa electoral de portar el president Puigdemont per ajusticiar-lo. L'endemà va provar de justificar-se dient que estava cansat i que no havia estat prou precís. No consta o, en tot cas, no ha transcendit, que tal promesa estigui inclosa en l'acord de govern de coalició que el president en funcions i el líder de Podem van signar 48 hores després de les eleccions. El que sí que ens consta és, però, que, unes hores després de la teatral abraçada amb Pablo Iglesias, la fiscalia s'ha activat, i de quina manera. La fiscal general de l'Estat ha instat els fiscals del TSJC a investigar si la mesa i el president del Parlament són delinqüents perquè han permès el debat i l'aprovació de la moció de la CUP a favor del dret a l'autodeterminació. I la mateixa fiscalia s'ha querellat contra el conseller d'Interior, Miquel Buch, per la suposada contractació d'un escorta

Per pura necessitat, Sánchez s'ha abraçat a Iglesias i, per pura necessitat, haurà de seure i parlar amb les forces independentistes

per al president a l'exili. Mentre el PSOE busca suports per a la investidura i per a un futur govern de progrés que no està garantit, ni de bon tros, continuen caient les querelles, vindran més judicis, més condemnes i nous detinguts que s'afegiran al pes de la sentència del Suprem. I es mantindran la mobilització i les protestes al carrer perquè la repressió no afluixa. De totes maneres, en una conjuntura en què les oportunitats són escasses i encara que sigui amb una alt grau d'escepticisme –cal dir-ho–, s'ha d'explorar la petita esclatxa que s'ha obert amb el mapa polític que ha quedat després de les eleccions. Per pura necessitat, Sánchez s'ha abraçat a Iglesias i, per pura necessitat, haurà de seure i parlar amb les forces independentistes. Malgrat que la referència a Catalunya en l'acord per al govern de coalició no convida precisament a l'optimisme, no ens estarem de demanar a Sánchez que sigui valent i abordi des de la política un problema estrictament polític i que es preguntí, aquesta vegada sí: de qui depèn la política? Doncs això!

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Assessors

Quan un polític perpetra una atzagaiada, ens preguntem: “Qui l’assessora?” ¿Qui va assessorar Mariano Rajoy sobre Catalunya, qui li va aconsellar que portés al jutjat el problema polític? Qui va assessorar Puigdemont en un moment crucial? Qui assessorava Torra el dia que ens desconcerta? Qui assessorava Trump? Qui Boris Johnson? Jo no sé si és perquè reverenciem tant els polítics que ens pensem que no poden cometre errors per ells mateixos o, al contrari, que els trobem tan limitats que no poden actuar sense algú que els guiï en les decisions. ¿Qui va assessorar Pedro Sánchez perquè convoqués les eleccions de resultat catastròfic? Té un nom. Potser no arriba a Rasputín, però es diu Iván. Iván Redondo, desvelen els diaris. Tothom estava d’acord que Pedro Sánchez el despatxaria. Els assessors tenen també la utilitat de carregar amb les culpes i mantenir el líder indemne. El líder de vegades l’encerta. El mèrit en aquests casos és seu, i no ens preguntem qui l’assessorava. No despatxarà Redondo: ha propiciat l’urgent pacte de govern.

“Els polítics es limiten a escoltar la seva camarilla, no la gent

Tots els comentaristes polítics que escriuen als diaris havien advertit Pedro Sánchez que anar a unes altres eleccions era una equivocació. Els polítics no fan cas dels diaris, no tenen cap consideració a l'intrús “quart poder”. Els comentaristes són sospitosos de servir l’adversari. Els polítics arriben al poder amb un paquet d’assessors i només a ells i a ningú més escolten. I això que es passen el dia rebent gent: empresaris, sindicalistes, agents culturals, periodistes... Encaixen mans, assisteixen a sopars, viatgen... L’única opinió que compta és la de l’assessor que es manté tancat al despatx. L’as-

essor no s’exposa a la llum pública... En la seva reclusió, d’on treu la informació que ha de transmetre al polític? Fa elaboracions personals, castells a l’aire, dona per certes les intuïcions, té per única lectura les enquestes que encarreguen a persones de tota confiança, la seva confiança. Ara semblarà que l’assessor és una figura nova. Els reis antics, renuents a barrejar-se amb el populatxo, ja tenien a la seva disposició unes camarilles que els informaven del que passava al carrer. Per por que s’enfadessin, els servien informació parcial amb cullereta de sucre, i van acabar amb el cap separat del cos, primer els assessors per ordre del rei i després els reis mateixos. Rasputín va acabar de la pitjor manera possible. Més tard va tocar el torn al tsar.

Tots tenim assessors. A mi m’assessorava molt bé en Rafa, el meu llibreter. I el venedor de fruita de la plaça. I aquell crític de cine que no acostuma a fallar-me mai. Si un dia em fallen, no passa res: només és un dia. Si em fallessin amb insistència aviat ho tindria enllestit. A casa, a la fruiteria, a la llibreria o el cine em governo jo.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/4gj8sp>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I l'europa?

A mi (i suposo que a vostè), que m'ho expliquin. I que m'ho expliquin amb calma, perquè em fa l'efecte que la claredat amb què s'expressa l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea és tal que a algú li hauria de caure la cara de vergonya. Ens hem passat mesos sentint què pensava la justícia espanyola sobre el dret dels eurodiputats catalans (Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Toni Comín, i Ponsatí si hi ha *Brexit*) a exercir el càrrec. Res. Cap dret a prendre possessió del càrrec. L'un, perquè és a la presó amb una sentència ferma (cosa que no era així en el moment de les eleccions) i els altres, perquè els consideren això que en diuen constantment uns *fugados*. Uns *fugados*, recordem-ho, a qui van deixar presentar a les eleccions europees, tot i les traves de la sacrosanta Junta Electoral; que van sortir elegits, però a qui llavors no van incloure a la

“El clatellot de l'advocat general de la UE amb relació a la immunitat dels eurodiputats és espectacular

llista d'eurodiputats proclamats amb l'argument que no havien jurat la Constitució. I tots ens preguntàvem allò de: i l'europa, de justícia, què hi diu? Doncs ara ja en tenim una pista. I una bona pista, em sembla. Perquè aquesta setmana, després d'un recurs presentat per Junqueras, l'advocat ge-

neral de la UE, el polonès Maciej Szpunar (un senyor a qui per norma general el tribunal sol fer cas, ja veurem si en aquesta ocasió també); l'advocat general, deia, ha estat ben clar: “Ser eurodiputat no pot estar supeditat al posterior compliment de cap formalitat”, deia amb relació a això de jurar la Constitució, i hi afegia que la condició d'eurodiputat s'adquireix en el moment de ser elegit. Curiós, que ahir mateix el Suprem, desoient Europa (que és el que diuen que ha fet la mesa del Parlament amb el Constitucional, i d'alguna cosa els acusaran), va insistir que res, que no només Puigdemont i Comín no tenen immunitat sinó que se'ls ha de detenir. Interessant, la batalla judicial que el president Puigdemont manté des d'Europa i Junqueras des de la presó. I interessant, també, l'informe d'ahir mateix del Consell d'Europa tornant a *renyar* Espanya per la politització de la justícia. Ja ho veurem.

De reüll

Anna Balcells

Pas barrat a Estrasburg

La sobrecàrrega informativa d'aquests dies (és un no parar des de diumenge!) ha deixat una mica en segon pla una notícia rellevant: l'esmena a la totalitat de l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) a la decisió de l'Estat espanyol d'impedir que Oriol Junqueras prengués possessió de la seva acta d'eurodiputat, al juny. Maciej Szpunar considera que el que compta són els resultats de les urnes: el líder empresonat d'ERC va adquirir la condició d'eurodiputat en el mateix moment en què va ser

La decisió del TJUE sobre el cas Junqueras tindrà efectes més enllà de l'Estat

proclamat diputat electe, és a dir, sense la necessitat de requeriments afegits com seria el jurament de la Constitució Espanyola. I no veu “cap raó” perquè, com a eurodiputat de ple dret, no se li hagués donat immunitat el dia en què es va

constituir la nova eurocambra. El fet, però, és que no la va tenir, i el Suprem espanyol el va poder condemnar sense haver-ne de demanar abans el suplicatori. L'opinió de Szpunar no obliga el TJUE, que és qui té l'última paraula sobre el cas: si avala la tesi de l'advocat general, caldrà veure quines conseqüències pràctiques tindria la sentència. Si la rebutja, estaria discriminant els 2 milions de ciutadans europeus que van votar Junqueras i també Puigdemont i Comín –privats, com ell, del mateix dret– i assenyalant el camí a tots aquells estats que vulguin desfer-se d'opositors incòmodes per evitar que arribin a Estrasburg.

Les cares de la notícia

FISCAL GENERAL DE L'ESTAT

María José Segarra

Judicialització i censura

La Fiscalia General de l'Estat no en té prou i ara insta la del TSJC a obrir investigació penal contra la mesa del Parlament per no censurar declaracions polítiques com li ordena el TC. La voluntat de judicialitzar la política i de censurar un Parlament continuen intactes.

SECRETARI GENERAL DEL CONSELL D'EUROPA

Thorbjørn Johansen

Marcatge a Espanya

El Consell d'Europa, organisme creat el 1949 i format per 47 països amb la missió de defensar els drets humans, la democràcia i la identitat europea, torna a *renyar* Espanya en l'informe GRECO per la manca d'independència judicial i l'excessiva politització de la justícia.

DRA. DEL CONSORCI DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Ester Franquesa

Al servei de la societat

El Consorci per a la Normalització Lingüística, impulsat per la Generalitat, ajuntaments, consells comarcals i diputacions, compleix 30 anys facilitant el coneixement, ús i divulgació de la llengua pròpia de Catalunya. La seva labor de formació fa un gran servei a les persones i a la cohesió social.

EDITORIAL

El pacte progressista

L'acord per a la formació d'un govern de coalició entre el PSOE i Podem té aspectes positius, perquè el pacte progressista és el que l'electorat ha reclamat en dues eleccions consecutives i perquè la seva concreció en polítiques socials i econòmiques per a la majoria de la població és el millor antídoto contra l'escalada de la ultradreta populista. En tot cas, la discreció i la velocitat amb què s'ha travat, signat i presentat aquest acord, inclosa l'abraçada entre Pedro Sánchez i Pablo Iglesias, genera un cert escepticisme, tenint en compte el rosari de retrets i la incompatibilitat que han fet impossible l'acord durant els últims sis mesos. Un escepticisme expectant que s'estén a partir d'ara, d'una banda, a l'obtenció dels suports necessaris per fer efectiva la investidura de Sánchez i, d'altra banda, a la posterior negociació del programa, els ministeris i els càrrecs del futur govern.

Catalunya també té motius per a l'escepticisme davant aquest pacte perquè, si més no en la seva formulació, no mostra cap canvi en la manera com l'executiu espanyol afronta el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, que redueix tossudament i errònia a un problema de convivència interna i de diàleg polític a Catalunya. L'acord polític entre catalans que obsessivament reclama Pedro Sánchez ja va existir amb l'Estatut del 2006 i va ser amputat pel Congrés i reduït a cendra pel Tribunal Constitucional; va ser menyspreat sense miraments. Avui l'acord majoritari a la societat catalana és l'exercici de la sobirania per decidir el futur polític de Catalunya i posar fi a la repressió, l'empresonament i l'exili polítics. Si el futur govern progressista no és capaç d'establir un diàleg al voltant d'aquest consens i es manté enrocant en l'autonomisme farà el mateix que els governs del PP i el PSOE: governarà contra Catalunya.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

El cost del 155

La factura del 155 és de 130 milions directes i s'enfila fins als 1.800 pel bloqueig, la pèrdua o l'endarreriment de partides.

10
anys

Grip A

La grip A mata dues nenes sense patologies prèvies. Una nena de 4 anys del Prat i una noia de 13, a Barcelona, eleven a 14 el nombre de víctimes.

20
anys

Sisme a Turquia

Turquia pateix un nou sisme de 7,2 graus a l'escala de Richter, ja havia fet ahir 393 morts i 2.657 ferits, segons un balanç provisional.

Full de ruta

Ferran Espada

O valentia o fracàs històric

El mapa electoral que ha deixat la repetició electoral ha variat un aspecte substancial de la política espanyola. Això ja no va només de triar entre el PSOE o el PP. Sinó del dilema entre un govern de coalició del PSOE i Podem o un altre configurat pel PP i Vox. Per sort aquesta última opció no suma a hores d'ara però tothom, i especialment el PSOE, ho haurà de tenir present a partir d'ara. La tercera via seria una gran coalició que no es donarà sense costar-li el cap a Pedro Sánchez. Per això, apuntalar el govern acordat dimarts amb Pablo Iglesias és ja una prioritat a La Moncloa. Però que no s'enganyin, els caldrà formular una aliança estratègica antifeixista amb partits catalans i bascos si no volen morir en l'intent a pessigades. Sé que no és fàcil, però el que resulta totalment incomprensible és que a l'Estat espanyol l'acord amb les forces democràtiques que representen l'independentisme sigui un anatema però en canvi els pactes amb l'extrema dreta xenòfoba i totalitària siguin factibles malgrat ser-ho a costa de la destrucció dels valors democràtics. Abans unida que democràtica. I en la creació d'aquest paradigma l'esquerra espanyola té una responsabilitat que haurà de revertir amb valentia si vol perdurar i evitar un fracàs històric. Això vol dir rectificar la posició de Sánchez respecte a l'independentisme: fins ara cap interlocució ni diàleg, amenaces repressives del ministre Marlaska cap a Tsunami Democràtic, recursos al TC contra els debats al Parlament instant a actuacions penals contra el president Torrent, decret de cibercensura i una inhumana celebració de la sentència de 100 anys als presos polítics, entre d'altres. Perquè no tinc cap dubte que les clavegueres de l'Estat, policials i judicials, faran el possible per rebentar el govern Sánchez-Iglesias. Però, si la iniciativa governamental varia substancialment i se certifica un compromís amb la negociació per trobar la via de com resoldre democràticament el conflicte, el nou executiu es pot blindar. El conflicte català és lluny d'una solució, però no afrontar-lo negociadament provocarà que aquest històric primer govern espanyol de coalició sigui història en poc temps. Per la convulsió que es mantindrà i les moltes explicacions que hauran de donar a les seves bases Colau i Asens davant cada detenció i cada actuació repressiva impulsada pel govern —ara ja— d'Iglesias.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Fites intermèdies

Els independentistes, quan tenim una fita que ens porti a l'acció, som imbatibles fent manifestacions massives, organitzant mobilitzacions, bloqueig d'aeroports, talls de carreteres, molts altres tipus d'actes o fins i tot consultes i referèndums. Sigui des dels moviments socials o les institucions, els independentistes traiem el millor de nosaltres. També quan analitzem tots els països que s'han independitzat de forma pacífica, el segle passat no ho van ser per cap pla mestre o línia estratègica impecable. Més aviat és fruit d'una majoria social àmplia, mobilització permanent i oportunitat política.

PERÒ ESPERAR que ens arribi aquesta majoria social i l'oportunitat política com si vingués del cel no té gaire sentit. Sembla que hem caigut en un eteri eixamplament de base, la cerca compulsiva d'una finestra d'oportunitat i crides a la "unitat" sense un sentit clar. Crec, però, que és molt millor fixar-nos fites a curt termini. Aquestes fites per si soles no ens portaran a la independència, però ens situaran en una situació molt més avançada i que facilitarà els següents passos.

DEFINIRÉ ALGUNES d'aquestes fites. Assolir per un cop un suport electoral superior al 50% dels vots populars. Encara no ha passat, i ens facilitaria molt a tots la tasca. No només perquè els partits independentistes tindrien majories còmodes en municipis o al Parlament, sinó perquè realment seria indiscutible a dins i fora de Catalunya que els independentistes som una majoria social. Una altra seria bastir un front antirepressiu més sòlid. Crear aliances que superin les fronteres de l'independentisme en les causes compartides, especialment en els elements al voltant dels drets civils i polítics. L'altra és crear una

unitat estratègica. Aquesta no vol dir ni fer grups compartits a les cambres ni llistes unitàries. Una cosa tan simple com compartir la fotografia de la situació, establir objectius a llarg termini compartits i respectar i confiar que cada actor polític i social treballarà per assolir-los, cadascú amb les seves formes i maneres. Això obligaria a crear un cercle de confiança mútua que ara per ara no existeix. Per últim, mantenir mobilitzacions tipus Tsunami de forma sostinguda en el temps. Ara per ara, hem demostrat que podem sostenir-les un mes. Sabem organitzar mobilitzacions massives cada tres o sis mesos, Tsunami ens obliga a un tipus de mobilitzacions diferents que impliquen uns quants milers i no centenars de milers però que són molt més intenses.

ASSOLINT AQUESTES QUATRE FITES no estarem a les portes de la independència, però és evident que la situació que tindríem seria molt millor. Potser que, en lloc de perdre'ns ens debats sobre quina és la millor estratègia, ens posem en marxa i treballem per un conjunt de fites intermèdies.

“Esperar que ens arribi la majoria social i l'oportunitat política no té gaire sentit”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Poble sotmès

■ Quan un poble necessita demanar permís per preguntar-se quin futur vol tenir, és un poble sotmès

Quan un poble ha de demanar permís per utilitzar la seva llengua, és un poble sotmès,

Quan en un poble el seu Parlament necessita demanar permís per debatre de tot, és un poble sotmès.

Quan un poble ha de demanar permís per legislar sobre el benestar dels seus integrants, és un poble sotmès.

Quan un poble ha de demanar permís per determinar les seves infraestructures, és un poble sotmès.

Quan un poble ha de demanar permís per planificar l'ensenyament a les escoles, és un poble sotmès.

Quan un poble ha de demanar permís per organitzar la sanitat dels seus integrants, és un poble sotmès.

Quan un poble escull els

seus representants al Parlament d'Europa i són bloquejats per l'Estat, és un poble sotmès.

Quan un poble determina, en el seu Parlament, de quina manera s'organitza la seva seguretat pública i quines armes s'han d'utilitzar i és ignorat per les forces policials de l'Estat, és un poble sotmès.

Aquesta és la Catalunya dels unionistes, dels autoanomenats constitucionalistes.

Què n'és, de difícil i trist, viure en un poble sotmès.

ENRIC ROCA CUADRADA
Barcelona

Polèmics resultats electorals a Múrcia

■ Els resultats de les eleccions generals realitzades el passat 10 de novembre han sortit a la llum, i la comunitat de Twitter no s'ha fet esperar a fer pública la seva reacció amb el hashtag #Murciaquefachaeres. És

irònic que, en una comunitat autònoma on el Mar Menor ha patit un col·lapse mediambiental recentment degut als abocaments contaminants realitzats indiscriminadament durant anys, hagi guanyat un partit d'extrema dreta que nega l'existència del canvi climàtic.

ALBERT GIMÉNEZ
Ripollet (Vallès Occidental)

El llenguatge del masclisme

■ Ningú no ens ha ensenyat mai el llenguatge masclista, sobretot el no verbal. Els xiulets agosarats, les mirades indiscretes, els gestos indeguts. Ningú no ens ha dit el que volen dir, a les dones, però totes ho sabem. Si no ens ho ha ensenyat ningú, és clar que el coneixement d'aquest llenguatge l'hem après per experiència. I quina experiència més desagradable. Tot i això, ens segueixen ensenyant i

aconsellant que anem amb compte pel carrer, que no gosem portar certes peces de roba, que no anem gaire maquillades i, sobretot, que no cridem l'atenció. Creixem i ens fem grans sabent el que no hem de fer per no toparnos amb cap persona que s'atreveixi a anar més enllà d'aquest llenguatge no verbal. Això no obstant, no ens deslliura de refugiar-nos d'aquest llenguatge que molesta, que empipa, que avergonyeix i que violenta. Cada dia hom és més conscient de les faltes de respecte a les quals estem sotmeses les dones en el nostre dia a dia. Aquestes faltes de respecte, però, no es veuran erradicades fins que si guem més que conscients d'aquest problema. No es veuran erradicades fins que canviem l'educació, els valors i moltes més coses de les quals no som conscients.

CLARA SÁNCHEZ
Barcelona

La frase del dia

“El que és radical és voler censurar que al Parlament de Catalunya es pugui parlar de tot”

Roger Torrent, PRESIDENT DEL PARLAMENT

Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

Agressió d'un ciclista

En els diaris, hi podem trobar moltes històries que són notícies. I sovint a les planes d'opinió s'utilitzen aquests fets per elevar-los a categoria. Els que tenen la paciència de llegir els articles que publico periòdicament a aquestes planes saben que mai parlo en primera persona. Però avui sí que ho faré.

COMENÇARÉ PER JUSTIFICAR-ME. Soc un usuari habitual del transport públic. Més per comoditat que per convicció. Crec que és una solució per minimitzar els col·lapses, optimitzar els recursos i reduir la contaminació, però sobretot és una manera d'arribar als llocs a temps (fins i tot, de vegades, còmodament) amb un cost raonable. Però com que la xarxa de transport públic no arriba a tota arreu ni es té unes freqüències o servei a determinades hores, també he de confessar que faig servir el meu cotxe particular.

ELS QUE UTILITZIN EL COTXE diàriament o de forma esporàdica coincidiran amb mi en el fet que cada vegada hi ha més entrebancs per circular per moltes de les nostres ciutats. Una part de culpa la té el fet que la necessària proliferació de quilòmetres de carrils bici s'ha fet més d'acord amb les urgències dels polítics de torn per inaugurar-los que amb una planificació de l'espai que han de compartir tots els vehicles que es desplacen pel carrer. I ja no diguem els que van a peu.

EL FET QUE ELS EXPLICARÉ no té prou entitat per aparèixer enlloc com a notícia, però va més enllà de l'anècdota. La setmana passada estava circulant per Barcelona en cotxe i vaig haver de fer un gir per canviar de direcció, tot travessant un carril reservat a les bicicletes. Després de comprovar que no venia ningú vaig iniciar la maniobra però em vaig haver d'aturar per deixar pas-

sar uns vianants que creuaven davant meu. Mentre estava aturat, el meu cotxe va quedar envaint una part d'un carril bici. Pel retrovisor vaig veure que s'acostava un home en bicicleta circulant per la vorera i que es dirigia cap a mi. Després de comprovar, suposo que amb indignació, que jo impedia circular amb comoditat pel carril que li estava destinat –però que cal recordar que havia decidit no utilitzar– va decidir incorporar-s'hi fins a acabar provocant un xoc de la roda de la bicicleta contra el meu cotxe per demostrar-me que li estava barrant el pas. L'única alternativa que tenia per deixar-li via lliure era avançar, però resultava evident que no podia fer-ho si no volia atropellar els nens que a aquella hora entraven a l'escola i que creuaven davant meu. No resignat, el colèric ciclista es va posar a picar repetidament amb el palmell de la mà i amb vio-

lència la carrosseria del cotxe. Reconeix que en aquell moment el meu primer impuls va ser baixar i encarar-me a l'agressor, però quan anava a fer-ho vaig veure que un nen (potser el seu fill?) anava darrere d'ell també en bicicleta. Vaig esperar que es posés vermell el semàfor de vianants i vaig seguir el meu camí.

EVIDENTMENT EL XOC va ser simbòlic i no va produir cap conseqüència. Va saltar una mica de pintura, però la mateixa normativa que és tan estricta en el model de regulació per al trànsit de vehicles de motor no preveu com solucionar-ho, ja que no obliga el ciclista a identificar-se amb una matrícula ni a pagar una assegurança pels desperfectes que pugui provocar. Ni tan sols li demana una llicència per conduir, tot i que hauria de demostrar que coneix les normes bàsiques per fer-ho i està en les condicions mínimes per no generar un incident.

PERÒ EL DEBAT NORMATIU no és el més substancial. Què porta qualsevol a generar un conflicte? No tinc una resposta prou general a la pregunta, però en el cas del ciclista que es va llançar contra mi tinc la convicció que ho va fer convençut de la seva superioritat moral i com un acte d'heroisme per la seva causa. La insistència d'alguns missatges ha convertit els conductors de cotxes en una amenaça per a la salut i la sostenibilitat. Al ciclista que em va envestir, no li calien altres motius perquè ell se sentia el representant del bé i jo era l'encarnació del mal. I ben mirat té tot el sentit si ens creiem acríticament tots els anuncis apocalíptics que ens fan.

EL DIA D'AQUEST desagradable incident no vaig baixar del cotxe i vaig seguir el meu camí, però no em puc treure del cap què en devia pensar, de tot plegat, aquell nen que ens mirava als dos sense obrir boca però sense deixar escapar cap detall.

“La insistència d'alguns missatges ha convertit els conductors de cotxes en una amenaça per a la salut i la sostenibilitat”

De set en set

Òscar Palau

Qui jutja el TC?

Des del 1989 fins abans-d'ahir, el Parlament ha aprovat pel cap baix una quinzena de mocions que defineixen Catalunya com a subjecte polític que vol exercir el dret a l'autodeterminació. Mentre l'independentisme no guanyava eleccions, el TC mai va trobar que aquests textos –fins i tot va admetre el terme *nació* al preàmbul de l'Estatut retallat– anessin contra la Constitució del 1978, com mai cap tribunal havia considerat que cap declaració política de cap cambra havia de ser suspesa per anticonstitucional. I amb bon criteri, perquè enlloc de la carta magna prohibeix debatre i votar declaracions sobre cap matèria en cap institució electa. Tanmateix, d'alguns anys ençà, i encara més els darrers mesos, aquest tribunal ha canviat unilateralment de criteri. Sense que hagi canviat cap coma de la Constitució, que se sapiga. I ha decidit, perquè ningú li pot parlar els peus, que està per sobre de la voluntat popular expressada a les urnes i traduïda en la composició del Parlament, per prohibir-li parlar d'autodeterminació. I, ja que hi som, del rei. Censurat. Com en plena dictadura...

De fet, ja va treure's de la màniga “mesures cautelars” enlloc incloses per prohibir que s'investís un president telemàticament (no sé quin article ho prohibia, si el 1978 una videoconferència era ciència-ficció) i, amb la mateixa arbitriarietat, va decidir que els presos electes podien sortir a prendre possessió a les corts i als ajuntaments (que no a exercir, és clar), però no al Parlament de Catalunya ni a l'europeu. Això per no recordar que ha enterrat en un calaix grapat de recursos dels presos polítics per no donar-los la raó, el temps just perquè arribessin noves resolucions i així arxivar-los per “pèrdua d'objecte”. Per a qualsevol estat democràtic, en resum, un escàndol rere un altre. Ningú jutjarà mai el TC?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El PP guanya un escó a costa del PNB

Els de Pablo Casado es queden amb 89 diputats i ara Pedro Sánchez depèn més d'ERC

Ferran Adrià posa dates per a Elbulli1846

Obrirà de portes endins el 10 de gener i a l'agost començarà a rebre investigadors

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Esperant proposta

GOVERN Torra respon als comuns que encara espera una oferta per a Catalunya **REPTANT-SE** Davant l'alerta d'Albiach d'un encara possible pacte PSOE-PP, el president els insta a defensar al Consell de Ministres el dret a decidir i la llibertat dels presos

Xavier Miró
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va reafirmar ahir en la sessió de control parlamentari els desitjos i els temors respecte del pacte entre el PSOE i Unides Podem (UP) expressats la vigília per totes les forces independentistes. Tots desitgen saber quina proposta política concreta per a Catalunya faran el president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, i el seu nou soci, Pablo Iglesias, per buscar el seu suport a la investidura. Si és que en fan alguna que vagi més enllà del text del preacord, que no satisfà els independentistes, que hi han respost amb la negativa a invertir, ni tampoc el president de la Generalitat.

Albiach i Torra es repton

Va ser la mateixa presidenta del grup parlamentari de Catalunya en Comú, Jessica Albiach, qui va demanar al president que fixés la posició sobre el pacte de govern entre el PSOE i Unides Podem, i Torra li va advertir que la música que sona no li agrada: al punt novè del preacord no es fa cap referència al problema polític entre Catalunya i l'Estat i, en canvi, s'afirma que hi ha un "problema de convivència" a Catalunya que s'ha de resoldre amb un "diàleg a Catalunya" en referència als partits en comptes de proposar un "diàleg amb Catalunya" en referència als governs, retreia Torra.

El president va recordar que el gran ascens de la ultradreta ha tingut lloc a la resta de l'Estat: "Hi ha un problema de convivència amb el feixisme a Espanya, blanquejat per pactes

Les frases

“Han de decidir si volen formar part de la nova etapa o continuar amb el bloqueig”

Jessica Albiach
PRESIDENTA DEL GRUP DE CATALUNYA EN COMÚ

“Espero que l'acord posi fi a la repressió i que al Consell de Ministres defensin el dret a decidir”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“El que demana només és possible si es constitueix aquest govern. Dono per fet que no el bloquejarà”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL GRUP DEL PSC

en ajuntaments, diputacions i governs de comunitats.”

Albiach li recriminava que allò era una sessió de control al president i que ella no tenia per què explicar el punt novè del preacord: “Ja es veuran els es-

deveniments.” La presidenta del grup parlamentari de Catalunya en Comú, però, acabava el torn de pregunta advertint el president que els independentistes “hauran de decidir si volen formar part de la nova etapa o continuar

amb el bloqueig”; que caldrà que modifiquin el seu no inicial si volen treballar “per una solució política al conflicte entre Catalunya i l'Estat”.

Per Albiach, s'ha acabat el temps de les “ocurrències” i les “vies unilaterals”

i cal assumir que Catalunya “estarà condicionada” per allò que passi a l'Estat”. Si mantenen el seu no a la investidura, Albiach els avisa de l'alternativa: “Només pensin per un segon quina és. O repetició electoral o gran coalició entre el PSOE i el PP.”

Amb ironia, Torra es mostrava disposat a “pensar en positiu” que Unides Podem abordarà la llei mordassa, la reforma laboral, la llei de lloguers; posarà fi a la repressió i defensarà al Consell de Ministres la llibertat dels presos polítics i que Catalunya és una nació i té dret a deci-

dir; que eliminarà les clavagues de l'Estat i defensarà que “la monarquia no és una institució pròpia”. “L'esperança que tenim és que vostès ho defensin i ho lluitin”, conclouia el president.

També el líder del PSC, Miquel Iceta, es referia amb ironia a aquesta sorneguera esperança de Torra respecte de la futura posició dels comuns: “Tot el que demana que facin a Unides Podem només és possible si aquest govern finalment es constitueix. Així que dono per fet que no el bloquejarà”. També ERC va ratificar el seu no a

L'APUNT

Sortida nord

Carles Sabaté

Europa torna a picar el crostó a l'Estat, perquè la independència judicial no existeix. El Consell d'Europa ho adverteix a Espanya, i això que no han tingut en compte les declaracions de Pedro Sánchez sobre la fiscalia. L'advocat de la Unió Europea creu que no caldria obligar Junqueras a jurar la Constitució per ser eurodiputat. Dos exemples que la justícia no serà justa de fron-

teres endins de l'Estat. Europa desallotja autopistes igual, com han fet els gendarmes francesos, però atén els manifestants, també. Perquè la justícia estatal segueix refermant que ser eurodiputat no implica tenir impunitat i investiga Torrent per permetre debatre sobre l'autodeterminació. Exemples que la justícia justa serà l'europea.

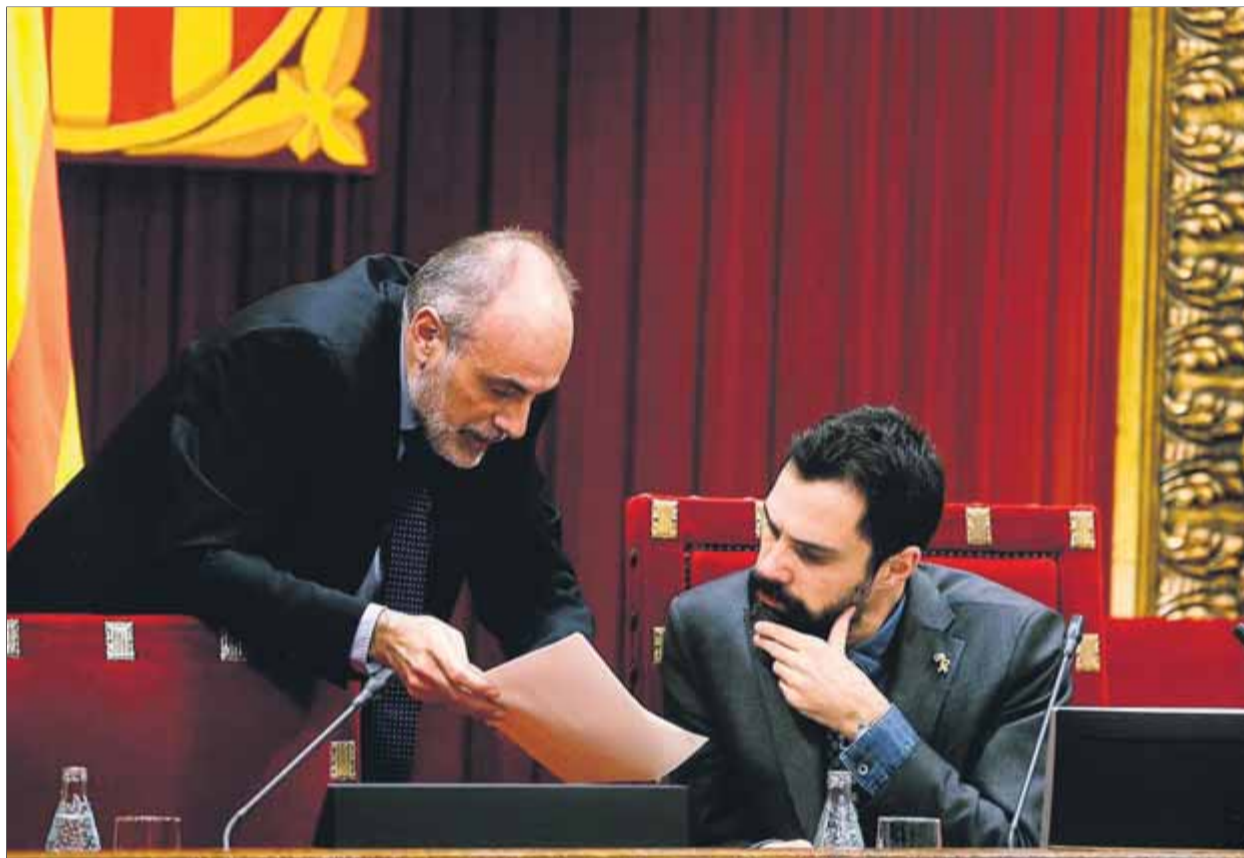
la investidura a partir del preacord entre el PSOE i UP si no hi ha un compromís de negociació amb el govern català. El president parlamentari dels republicans, Sergi Sabrià, es va mostrar especialment dur amb els socialistes i crític amb Podem: "No al PSOE més agre i retrògrad i a un PSC que no es distingeix del PP en campanya i que avala el 155. No podem assimilar el marc repressiu del PSOE. No validem ni ens rendim a les seves mentides. El problema de Catalunya no és de convivència encara que ho fixi el seu acord d'investidura. Una vicepresidència no val tant."

Els republicans, però, semblen donar per impossible a curt termini el diàleg que volen per la negativa del PSOE i Podem a parlar de presos i autodeterminació. I preveuen forçar-lo a mitjà termini amb majories electorals: "Els guanyarem fins a obligar-los a seure per donar una sortida política que s'ha de basar en l'amnistia i les urnes."

Planen eleccions a Catalunya

Com ja és habitual des de fa mesos, el PSC i el PP van tornar a demanar les previsibles eleccions catalanes per a l'any vinent. Recriminant-li que no condemnés el bloqueig del Tsunami Democràtic a la Jonquera, Iceta va tornar a demanar eleccions anticipades a Torra. El líder popular, Alejandro Fernández, va furgar en la divisió entre JxCat i ERC tot recordant-li que el president del Parlament, d'ERC, havia avançat una votació al ple malgrat que el president Torra i el conseller Buch no hi podrien assistir perquè tenien a la mateixa hora reunió de govern.

I va afegir-hi que no ha pogut implementar un Consell de la República "efectiu", ni invertir Puigdemont ni implementar les lleis de transició per concloure: "S'ha adonat que els seus socis li han boicotejat totes les iniciatives i li donen allargues perquè possiblement ja tenen pactat un tripartit amb Iceta?" ■

El president del Parlament, Roger Torrent, durant el ple d'ahir amb el lletrat major, Joan Ridao ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Torrent reitera que no prohibirà cap debat i insta el PSOE a fer-s'ho mirar

■ Diu que assumirà, si cal, "responsabilitats polítiques" per haver permès que es votés sobre l'autodeterminació ■ Denuncia que l'Estat vol "silenciar" la cambra

Òscar Palau
BARCELONA

"No permetrem mai que la censura entri al Parlament de Catalunya." La declaració no és pas nova, però formulada ahir pel seu president, Roger Torrent, adquireix una altra dimensió, després que la vigília la fiscalia general de l'Estat instés la de Catalunya a investigar-lo, a ell i als altres membres independentistes de la mesa, per si han incorregut en delictes penals per haver permès diversos debats sobre l'autodeterminació els últims mesos, tot i haver rebut diversos requeriments, l'últim dels quals dimarts, tot just uns mi-

nuts després que es produís la darrera votació. Ahir Torrent reiterava que "garantirà" tots els debats que vulguin fer els grups a la cambra -hi ha una altra proposta de resolució admesa a tràmit, dels tres grups independentistes, que esperava dia per debatre's però que ja ha estat suspesa pel TC- i denunciava alhora la "radicalitat" de l'Estat per la "persecució judicial" endegada per intentar silenciar el Parlament. En aquest sentit, feia pujar els colors als socialistes pel seu paper. "Si el PSOE ho viu com un desafiament, que revisi les seves conviccions democràtiques i la seva concepció del parlamentarisme",

Costa vol que la moció es publiqui

La decisió que no es publiqui la moció en el BOPC ha encetat un nou front entre ERC i JxCat. El vicepresident primer de la mesa, Josep Costa, reivindicava ahir que aquesta és l'única responsable de les tramitacions, i en desvinculava els funcionaris, al contrari del que va fer Torrent. Costa va dir a TV3 que no coneixia ni havia participat en cap "decisió de publicar o no" iniciatives parlamentàries al BOPC, un fet que qualificava d'"insòlit", i hi va expressar la seva disconformitat. Des de JxCat, en aquest sentit, sostenen que la decisió, en absència del secretari general, Xavier Mu-

ro, la va prendre el lletrat major, Joan Ridao, que segons ells no hauria d'assumir cap responsabilitat perquè corresponsa a la mesa, que podria haver ordenat la publicació. Costa, per cert, també va dir que ja ha iniciat "passos" per dur el veto del TC al Tribunal d'Estrasburg, punt que ni tan sols es va pactar amb Torrent. "Hem de parlar el consens de membres de la mesa que estem en aquesta situació per consensuar una estratègia des del punt de vista judicial", deia tan sols el president, que, això sí, es conjura va per defensar-ho "per totes les vies judicials i polítiques".

Les frases

“Per més amenaces, requeriments i ara querelles que hi hagi, seguirem defensant la llibertat d'expressió i el dret a representació política dels diputats”

“Al final, si deixem entrar la censura en una institució no sabem quan en surt, i fins on pot arribar”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

etribava, alhora que evitava posar la fi de la censura com a condició d'un eventual pacte d'estabilitat al Congrés amb ells, ja que creu que això va més enllà, i és una "qüestió democràtica que hauria de preocupar el conjunt de demòcrates". En tot cas, Torrent assumia totes les "responsabilitats polítiques" que es puguin derivar d'haver permès el debat, així com les "repercussions" que pugui tenir, i justificava que els "costos" de no defensar els drets fonamentals, que admetia que poden ser personals, serien "molt pitjors". "Qualsevol de les decisions que anem prenent ha de fer que hi hagi una situació millor, o com a mínim evitar-ne una de pitjor", resumia.

Això sí, Torrent subratllava que no pensa posar "en el focus" els serveis jurídic, que es van negar ahir a publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament* (BOPC) la moció de la CUP aprovada dimarts. "Mai faré seguir els funcionaris en aquesta defensa dels drets fonamentals", defensava, després de recordar que els tècnics també han estat advertits penalment.

Pel seu cantó, el vicepresident primer, Josep Costa, va proposar des de TV3 promoure com a resposta un "gran acord nacional" que defensi la llibertat d'expressió política a la cambra i a la resta de les institucions catalanes, ja que aquesta és una "qüestió fonamental" i no es pot "defallir". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament desestima que Torra comparegui pels CDR

■ JxCat i ERC denuncien l'intent de l'oposició de "criminalitzar" el president català per vincular-lo amb detinguts en l'operació Judes ■ El cap de l'executiu esquiva pronunciar-se sobre les accions del Tsunami

Francesc Espiga
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, no haurà de retre comptes en seu parlamentària sobre la seva presumpta relació amb alguns membres dels CDR detinguts el 23 de setembre acusats de voler perpetrar accions terroristes. Els grups de Cs, el PSC, els comuns i el PP havien fet aquesta petició formal després que es filtrés la declaració judicial d'un dels empresonats arran de l'operació Judes, Ferran Jolis, en què assegurava que un dels plans que tenien al cap era ocupar el Parlament, i que això tenia el suposat beneplàcit del cap de govern català. En el ple d'ahir, però, la majoria del bloc independentista a la cambra -JxCat, ERC i la CUP- va impedir que s'aprovés fer aquesta compareixença de Torra, tot i que el debat d'aquest punt va anar acompanyat d'una discus-

Quim Torra, d'esquena, durant l'estira-i-arrotonsa que va tenir ahir amb Miquel Iceta al voltant dels actes del Tsunami ■ EFE

sió tosca en què no va participar, ni tan sols com a espectador passiu, el seu actor principal. És a dir, el president.

Lorena Roldán, de Ciutadans, va ser la més incisiva, circumstància que,

arribats a aquest punt, ja ha deixat de ser novetat. Va acusar Torra "d'amagar-se" i de "no donar cap explicació" sobre la seva presumpta relació amb els membres dels CDR detinguts, el va titllar de "bar-

rut" i va avançar: "Haurà de donar explicacions a la justícia, ja que l'hem denunciat." Al seu torn, Santi Rodríguez (PP) va recalcar que el lligam del cap de l'executiu amb aquests comitès "arrenca des del pri-

mer dia de la seva presidència" i que aquesta ha estat una connexió presidida "per l'ambigüitat, que juntament amb el silenci és el que alimenta el conflicte". Més mesurat va ser el to i l'argumentari de

Susana Segovia, dels comuns, que va recalcar la necessitat de preservar "la presumpció d'innocència" dels empresonats, tot i que, alhora, va defensar la conveniència de la compareixença "per responsabilitat institucional i per protegir l'autogovern", mentre que Ferran Pedret (PSC) va argumentar que del que es tracta "és que el president doni explicacions" des d'un punt de vista polític, mai jurídic.

Des de la bancada independentista, la rèplica d'Ernest Maragall (ERC) va ser especialment dura. Va parlar d'una "política ficció de baixíssim nivell" per part de l'oposició, i "d'un intent vergonyós de criminalitzar el president". Una visió que va ser compartida per Eduard Pujol (JxCat), que va qualificar la petició de compareixença de maniobra de "joc brut", alhora que va recordar que Torra ha estat víctima reiterada d'escarni des del primer minut d'ostentar el càrrec.

Una estona abans d'aquest debat, el líder del PSC, Miquel Iceta, havia interpellat directament el cap de l'executiu perquè es pronunciés sobre les darreres accions del Tsunami Democràtic. No se'n va sortir. En la seva rèplica Torra va parlar de gairebé tot (el cost de les eleccions, la sentència, el dèficit fiscal...) menys d'això. ■

El fiscal insta a mantenir a la presó els set CDR

■ Les defenses de cinc d'ells en demanen la llibertat pel seu arrelament

Redacció
MADRID

Els advocats de cinc dels set veïns vinculats als CDR del Vallès i acusats de terrorisme van demanar ahir a la secció segona de l'Audiència Nacional que revocui l'ordre de presó provisional dictada el 26 de setembre passat pel jutge Manuel García Castellón i en permeti l'alliberament,

amb mesures cautelars. El fiscal Miguel Ángel Carballo ja va avançar que s'oposa a la posada en llibertat dels empresonats, que considera responsables de delictes de pertinença a organització terrorista, fabricació i tinença d'explosius i conspiració per causar estralls. L'Audiència resoldrà d'aquí a uns dies.

Segons l'advocada d'Alerta Solidària Eva Pous, les defenses també estudien presentar quere- lles per vulneració dels Drets Humans perquè alguns dels detinguts no van tenir accés a un advocat

Agents de la Guàrdia Civil, en els escorcolls en un dels pisos de Sabadell ■ ORIOL DURAN

fins hores després de la detenció i perquè s'ha negat a les defenses l'accés a aspectes indispensables del sumari per poder valorar les mesures de presó. Pous va recordar que totes són persones amb domicili conegut i amb arrelament

social que podrien ser alliberades amb mesures cautelars per assegurar la presència davant del jutge, segons l'ACN.

En les vistes van intervenir les defenses d'Eduard Garzón, Xavier Bui-gas, Ferran Jolis, Xavier

Duch i Alexis Codina. L'Audiència també ha rebut un recurs de la defensa de Jordi Ros en què demana la seva llibertat, i la defensa de Germinal Tomás l'ha presentat davant el mateix jutge García Castellón. ■

El cas de 4 caps dels Mossos de Ponent, tancat

L'Audiència de Lleida ha confirmat l'arxivament de la causa contra quatre caps de la regió de Ponent dels Mossos per l'1-O, dictada pel jutjat d'instrucció número 4, però la fiscalia insistia que hi havia indicis que van cometre els delictes de desobediència, falsedat documental i revelació de secrets. La secció primera sosté que l'acció per aturar el referèndum ordenada pel TSJC va ser dirigida des de la central de Barcelona. En els actes a les escoles no hi ha res il·lícit, i sobre les informacions que un d'ells va donar considera que "no és professional", però que els mitjans de comunicació també les van difondre. Amb tot, manté l'arxivament provisional perquè encara hi ha causes obertes.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PNB perd un escó pel PP i Sánchez depèn més d'ERC

■ La socialista Lastra cita Rufián avui per accelerar el desglaç ■ El president en funcions necessita el sí republicà si vol ser elegit a la primera o l'abstenció conjunta amb EH Bildu en segona votació

Sánchez i Iglesias rubricant amb una abraçada el seu preacord de govern de coalició, firmat dilluns al Congrés ■ PACO CAMPOS / EFE

David Portabella
MADRID

La repetició electoral del 10 de novembre deixa una aritmètica ajustadíssima que obliga Pedro Sánchez a no menystenir ni un sol escó al Congrés si vol que arrenqui la coalició amb Unides Podem, primer govern d'aliança des de la Segona República. En el seu compte de la vella, ahir el vot exterior va donar una mala notícia a Sánchez: el PNB perd un escó a Bisca-

ia (de 7 a 6) que li roba el PP, que amb l'estrena al País Basc fa un salt dels 88 als 89 escons. No és només un escó d'un eventual aliat que serà un segur vot en contra de la nova diputada popular, Bea Fanjul; és un recordatori addicional que ara depèn més d'ERC tant si vol ser investit a la primera amb una majoria absoluta com a la segona amb més sis que nos.

El debilitament que Sánchez i Pablo Iglesias van patir diumenge a les

urnes els va convèncer de la necessitat d'actuar de pressa i fer realitat en 24 hores la coalició amb què van ensopegar sis mesos des del 28 d'abril fins a acabar la investidura fallida del juliol. Sumats els escons del PSOE (120) i d'Unides Podem (35) i descomptant els 3 d'Íñigo Errejón (Més País), el botí de 158 escons pot pujar als 167 si s'hi sumen el PNB (6), el BNG (1), el PRC (1) i Terol Existeix! (1). Com que té els nos segurs del

Iglesias i trident de vicepresidents

El compromís de presentar l'acord de coalició però no detallar el repartiment de les carteres ministerials fins que Pedro Sánchez superi el ple d'investidura no resisteix el degoteig de filtracions. Si ja es coneixia que Pablo Iglesias assumirà la vicepresidència que Sánchez li va vetar del 28 d'abril al 25 de juliol, ahir va transcendir que ell serà un dels tres vicepresidents.

De l'actual vicepresidència única de Carmen Calvo ara es passaria a un trident: Iglesias seria un vicepresident social, Nadia Calviño assumiria les regnes de la vicepresidència econòmica de nova creació amb què Sánchez envia a Brussel·les el seu missatge d'austeritat i Carmen Calvo, absent en les fotografies de la negociació de la coalició, es mantindria també al càrrec.

PP, Vox, Cs, JxCat, la CUP i Coalició Canària, aquest dic té 165 escons. Enmig i ara aferrats al no hi ha ERC (13) i EH Bildu (5), que si voten en contra asseguren la derrota de Sánchez per 167 a 183. Si el president en funcions vol sortir a la primera, el seu deure és conduir ERC al sí; si es conforma amb una elecció a la segona i ja per majoria simple, aleshores necessita que republicans i abertzales s'abstinguin a l'uníson. "Dret a l'autodeterminació, drets socials i llibertat dels presos polítics", cita Arnaldo Otegi com a condicions.

La socialista Adriana Lastra ha citat aquest matí el republicà Gabriel Rufián amb ànim d'accelerar el desglaç. Entre els dos hi ha bona química, fins al punt que Rufián sovint lloa "el PSOE de Lastra" contra "el PSOE de Borrell". La seva última cita va ser el 4 de setembre –amb el socialista José Luis Ábalos i la republicana Carolina Telechea també presents– però aquella oferta d'abstenció ja ha caducat.

Com relata el portaveu del PNB, Aitor Esteban, Madrid "ha passat de mes de la pel·lícula *Atrapat en el temps a Fast & Furious*" i ell ho va viure ahir sent citat per Lastra, que es va reunir amb ell, Joan Baldoví i Errejón en un primer contacte l'endemà que Sánchez i Iglesias presentessin de sorpresa la coalició. El lehendakari Íñigo Urkullu exigeix ara "concreció" i "lleialtat a l'autogovern". A Vox, Santiago Abascal va atacar Sánchez, un "estafador" que porta Espanya "pel camí de la Venècia de Chávez, de la pobresa i de la cartilla de racionamiento". ■

Arrimadas s'entreveu com a líder però al març

D. Portabella
MADRID

La catàstrofe de Ciutadans a les urnes, que ha caigut de 57 a 10 escons, ha tingut la resposta exprés d'Albert Rivera dimitint com a president del partit i renunciant a l'escó de diputat al Congrés, però el buit no serà omplert amb cele-

ritat. Tot i que ja s'entreveu Inés Arrimadas com a futura líder de Cs i encara més després que el vicepresident de Madrid, Ignacio Aguado, hagi tirat la tovallola. L'assemblea extraordinària de l'entronització no es podrà fer fins al març.

Després de setze anys d'hiperlideratge de Rivera, Cs entra en la dimensió

desconeguda. El primer pas de l'era post-Rivera és la reunió d'aquí a quinze dies d'un consell general que serà l'encarregat d'elegir la gestora que pilotarà Cs en la interinitat i posarà data a l'assemblea. La reunió no pot tenir lloc en cap cas abans del 10 de març per culpa dels estatus del partit, que dicten

que no es pot celebrar una assemblea ni quatre mesos abans ni quatre mesos després d'unes eleccions. La gestora serà presidida per Manuel García Bofill, president del consell general de Cs, i tindrà entre 10 i 15 membres encarregats de dirimir, d'entrada, el vot –previsiblement en contra– a la investidura de Pedro Sánchez. "Estem a temps que Sánchez rectifiqui, giri al centre i torni al constitucionalisme", va dir José Manuel Villegas, que no serà diputat perquè no ha tret escó, tot i ser cap de llista per Almeria. ■

El CpR insta a continuar la mobilització

Redacció / ACN
BARCELONA

El Consell per la República insta la ciutadania a "continuar mobilitzada" contra la sentència de l'1-O i exigeix un referèndum "organitzat pel govern de Catalunya amb l'acord del govern espanyol i supervisat per autoritats internacionals". En un comunicat emès ahir, el Consell

agraeix les "mostres de rebuig a la injusta sentència" del Suprem i les considera "un dels més grans exemples de la qualitat i excel·lència democràtica d'aquesta societat". També les veu un "exemplar de maduresa democràtica" que no pot ser "de cap manera" perseguida per un Estat "que intenta reprimir i coartar drets fonamentals". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Toni Comín** Exconseller de la Generalitat i eurodiputat electe

“L'eurocambra pot resoldre el cas ja donant-nos l'acta”

ESCÓ. “El president Sassoli no sap desvincular-se de l'herència enverinada d'Antonio Tajani”
EXTRADICIÓ. “L'euroordre és més complexa i Bèlgica podria consultar el TJUE” **ELECCIONS.** “La condició de tots els independentistes a Sánchez ha de ser el respecte a l'autodeterminació”

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

L'exconseller i eurodiputat electe de Junts, Toni Comín, afronta demà la seva primera visita a Brussel·les per la tercera euroordre del jutge Pablo Llarena. I ho farà reconfortat per les bones notícies que han arribat aquesta setmana des de Luxemburg. Allà l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea va dir que l'Estat espanyol no pot posar traves als independentistes per ocupar el seu escó. Va llençar així a la paperera el requisit d'acatar la Constitució que va deixar tant Comín com Puigdemont i Junqueras fora de l'eurocambra.

Què li semblen les conclusions?

Són un document molt complet de tot el debat jurídic darrere d'aquesta qüestió. Recomano la seva lectura.

Què significa per a vostès?

Molta esperança, però també molta prudència perquè això és un procediment encara obert i, la decisió, la prendrà el tribunal. Si bé en la majoria de casos la sentència segueix el seu criteri, no té l'obligació de fer-ho.

Què els fa ser optimistes?

Els arguments de l'advocat general coincideixen plenament amb els de la nostra demanda al Tribunal General de Luxemburg contra el Parlament Europeu pel nostre escó. Això ens dona molta confiança.

Per què?

En un procediment en què ni

A l'eurocambra s'ha fet un ús molt discutible dels serveis jurídics

tan sols som part, l'advocat general ha arribat al mateix punt que nosaltres. Si tothom arriba a les mateixes conclusions, és un molt bon senyal i mostra que el nostre dret a ocupar l'escó és força indiscutible.

Les conclusions del lletrat polonès Maciej Szpunar contradueixen l'Estat espanyol, la fiscalia, Vox, el Parlament Europeu i la Comissió Europea, parts en el cas de la pregunta prejudicial al TJUE.

La solidesa dels seus arguments canvia de manera contundent la dinàmica d'aquesta partida. L'opinió de l'advocat general ara ens posa en situació d'avantatge.

També posa en qüestió l'obligació de jurar la Constitució. Un tràmit que no li van deixar fer a distància i li va impedir ser avui a l'eurocambra.

Aquest requisit contradia la lògica de les normes europees que regulen el Parlament Europeu i el dret comunitari està per sobre del dret nacional.

El text tira per terra la tesi de l'eurocambra.

Entrar en el cervell del senyor Llarena comença a ser un esport de risc

La comissió d'Afers Legals, que és l'òrgan competent per opinar sobre això, tenia una doctrina molt consolidada que en realitat ens donava la raó.

I per què no l'han defensat als jutjats europeus?

Abans de l'estiu els serveis jurídics del Parlament Europeu es van despenjar amb una doctrina diferent sota la responsabilitat del jurisconsult Freddy Drexler. Qui és el senyor per contradir la doctrina del comitè d'Afers Legals? Quan hi ha contradiccions entre dues doctrines dins l'eurocambra ha de ser l'òrgan polític i no el servei tècnic qui tingui l'última paraula.

Què hi ha al darrere del canvi de posició?

A l'eurocambra s'ha fet un ús molt discutible dels serveis jurídics. Aquests tècnics depenen de la mesa del Parlament i del president. Sospitem que l'anterior presidència d'Antonio Tajani va voler fer favors als seus amics espanyols que el van condecorar amb reconeixements. Per això, dubtem obertament de la neutralitat i imparcialitat del senyor Tajani.

I ara, amb el nou president, el socialista italià David Sassoli, què?

S'ha trobat amb aquesta posició dels serveis jurídics. Sassoli no sap desvincular-se de l'herència enverinada de Tajani.

Quin rol té el comitè d'Afers Legals?

És el que aclareix els dubtes sobre les credencials i pot resoldre aquest cas per si mateix. Si guanyem la nostra demanda a Luxemburg contra el Parlament Europeu, serà un tribunal qui li digui que ha de rectificar. És millor que la cambra s'anticipi i ho arregli abans de rebre una sentència desfavorable.

Troben que hi ha disposició dins del comitè per fer-ho?

Les majories són les que són. Tot i això, com a mínim hem mantingut els seus membres informats. Quan vegin la posició de l'advocat general recordaran el que els vam dir nosaltres. L'opinió d'aquest lletrat és un incentiu perquè el comitè actui directament. L'eurocambra podria resoldre el cas directament donant-nos l'acta.

Com afronta la primera vista per l'euroordre, què n'espera?

Tenim tota la tranquil·litat del món. Demanarem un ajornament que permeti acordar un calendari que convergeixi amb el de Puigdemont.

Ho veu possible?

Les dates relatives a la presentació de les al·legacions escrites segur que no poden coincidir. Però és més fàcil que el judici oral sigui per a tots els mateix dia: el 16 de desembre. És a dir, que hi hagi un sol judici.

Toni Comín afronta demà la vista per l'euroordre sol·licitada per Llarena ■ EPA

Tot plegat perquè Llarena va demanar ràpidament l'extradició de Puigdemont el dia de la sentència i setmanes més tard la de vostè i la de Lluís Puig. Com ho interpreten?

Entrar en el cervell del senyor Llarena comença a ser un esport de risc. És molt difícil entendre les raons d'aquesta cadència.

Per què?

Per precipitar l'euroordre del president va adduir unes raons realment kafkianes. Deia que hi havia risc que marxés de Bèlgica i que s'enfrontava a penes molt altes. No té ni cap ni peus. Va ser detingut a Alemanya a la segona euroordre perquè intentava anar a Bèlgica.

Però vostè està en la mateixa situació, no?

És clar, aquest argument ens l'hauria d'haver aplicat a mi i a la Clara Ponsatí perquè estem

Exterior de l'edifici del Suprem a la plaça Villa de París de Madrid ■ RAÛL BRUNA

El TS reafirma que ser elegit a Europa no dona immunitat

■ Qüestiona l'advocat general del TJUE, que dona la raó a Junqueras ■ Sosté que Puigdemont i Comín són un altre cas

Redacció
MADRID

Per tenir la immunitat no n'hi ha prou de ser escollit eurodiputat a les urnes, sinó que cal haver adquirit la condició formal d'europarlamentari. El Tribunal Suprem va insistir ahir en una resolució en els seus arguments per justificar que Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín no hagin pogut recollir les seves actes al Parlament Europeu.

Aquestes manifestacions es van fer durant un acte que va tenir lloc la setmana passada, abans que dimarts l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, Maciej Szpunar, donés la raó a Junqueras en el procediment judicial que aquest va iniciar quan va ser escollit eurodiputat, abans de ser condemnat.

L'opinió de Szpunar és rellevant, però no vinculant, tot i que el tribunal sol resoldre en el sentit que ell indica. Si en la sentència es confirmés aques-

ta tesi, això beneficiaria Puigdemont i Comín, que no han estat jutjats.

En qualsevol cas, el Suprem indica que "per analitzar l'abast, el contingut i l'eficàcia" de la immunitat, "en els termes que resolgui el TJUE en aquesta mateixa causa", serà "necessari" que tots dos compareguin davant la justícia espanyola.

Així, la sala encarregada de revisar els recursos del procés en fase d'instrucció avala el criteri del jutge Pablo Llarena en relació amb la immunitat parlamentària aduïda per Puigdemont i Comín, i sosté que per adquirir-la és necessari acatar la Constitució i prendre possessió després de l'obertura de la primera sessió del Parlament Europeu, cosa que no van fer. I insisteix que "per analitzar l'abast de la immunitat parlamentària, segons el que decideixi aquest tribunal europeu, caldrà que tots dos compareguin davant la justícia espanyola.

Els dos polítics a l'exili

sostenen que la immunitat s'havia d'estendre a la fase prèvia a la presa de possessió perquè, si no, n'hi hauria prou d'acordar l'ingrés a la presó per impedir a un diputat accedir al seu escó. "Però –respon la sala– l'argument inversament indica que qualsevol sospitós, processat o condemnat en tindria prou presentant-se a unes eleccions i ser elegit per eludir l'acció de la justícia o de la llei penal, la qual cosa és evident que resulta inacceptable".

El tribunal recorda que el Parlament Europeu els va informar, a tots dos, que no podia donar-los el tractament d'eurodiputats perquè els seus noms no apareixien a la llista remesa per la Junta Electoral Central després de no venir a l'Estat espanyol a acatar la Constitució, i que el president del TJUE, en rebutjar unes mesures cautelars, els va recordar que el Parlament no podia qüestionar la validesa de la declaració de les autoritats estatals. ■

en una posició similar a la de Dolors Basa des del punt de vista del tribunal.

Quant pot trigar a resoldre's la petició d'extradició tenint en compte els recursos que es poden presentar?

En principi, s'hauria de resoldre en un termini de 90 dies, però la llei preveu excepcions. A més, ens plantejem exigir al jutge belga que preguntí al TJUE sobre la immunitat, però també demanar-li qüestions prejudicials d'una altra naturalesa.

A què es refereix?

En pocs dies ho podrem explicar amb tot detall. Entre la segona i tercera euroordre s'han produït fets nous que obren un debat jurídic. Per exemple, la sentència d'Alemanya o la demanda contra el jutge Pablo Llarena als tribunals belgues. Això afegeix potència argumental a la nostra defensa, però també fa l'euroordre més complexa i Bèlgica podria consultar el TJUE.

I això què podria implicar?

El sol fet d'evar una qüestió a Luxem-

burg ja modifica el calendari perquè el rellotge s'atura. Però si Luxemburg ens reconegué la protecció parlamentària, l'euroordre quedaria paralizada.

Salvador Sostres va publicar aquesta setmana a l'ABC que Puigdemont té converses amb el govern de Pedro Sánchez per tornar a Catalunya. És veritat?

No en tinc cap coneixement i em costa creure que hi pugui haver cap negociació d'aquest estil. Nosaltres hem de poder tornar a Catalunya perquè les condicions legals ens garanteixen la nostra llibertat. Si som eurodiputats, s'haurà d'analitzar si tenim dret a la lliure circulació a la Unió Europea.

Què hauria de fer ERC davant del pacte tancat entre Pedro Sánchez i Pablo Iglecias?

Els que defensem la independència tenim el deure de forçar el govern espanyol a reconèixer i respectar el dret a l'autodeterminació de Catalunya. La condició de tots els diputats independentistes a Sánchez ha de ser el respecte a l'autodeterminació. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Alfred Bosch i Pascual

Conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència

L'Europa dels drets

Europa ha vist com darrerament s'han plantejat reptes de futur que posen en qüestió la seva pròpia essència. Conflictes com la crisi dels refugiats a la Mediterrània, algunes polítiques a països de l'est d'Europa, l'ascens preocupant de l'extrema dreta o l'empresonament de líders polítics i civils a Catalunya han qüestionat darrerament quin paper ha d'exercir la Unió Europea com a projecte polític comú.

També hem viscut aquest debat arran de les darreres eleccions europees i la situació dels eurodiputats catalans Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Toni Comín, que de moment no han pogut ocupar el seu escó per les traves administratives de l'Estat espanyol. Això planteja una pregunta de fons: ha de pesar més la voluntat de dos milions de persones o la voluntat dels estats?

Aquesta setmana, l'advocat general de la Unió Europea s'ha decantat per la primera opció; la ciutadania ha de poder decidir qui són els seus representants a l'Eurocambra.

Amb les seves polítiques, de fet, l'Estat espanyol ha fet trontollar els fonaments democràtics a escala europea. En pocs mesos, els poders de l'Estat han condemnat la democràcia a 100 anys de presó, han espaiat i perseguit l'in-

dependentisme i han rebutjat reiteradament el diàleg com a eina. Pedro Sánchez ha demostrat ser part del problema, liderant amb una via repressiva iniciada al seu dia per Mariano Rajoy, i ha actuat de forma irresponsable i impròpia d'un alt mandatari europeu. Els resultats electorals del 10-N en són una bona prova. Incapaç d'iniciar un diàleg amb l'independentisme i fent-se seu el discurs nacionalista més ranci, Sánchez ha acabat obrint la porta a

Sánchez ha demostrat ser part del problema, liderant amb una via repressiva iniciada per Rajoy

l'extrema dreta perquè es converteixi en tercera força al Congrés.

Que ningú s'enganyi, l'ascens de Vox a nivell espanyol té un responsable destacat: el president del govern espanyol. A Catalunya, l'extrema dreta va obtenir un 4% dels escons en joc, mentre que a l'Estat espanyol aquesta xifra s'enfila fins al 16%. Hi ha algú, per tant, que no ha fet la feina a l'hora de combatre aquelles formacions que basen el seu discurs en la negació de drets.

Participants en la manifestació que es va fer a Brussel·les per reivindicar l'estat català, ja feu deu anys ■ E. BELLA

L'esperit de Jean Monnet, Konrad Adenauer o Alcide De Gasperi, pares fundadors de la Unió Europea, era el d'un espai comú on la defensa dels drets fonamentals figurés al centre de tot. Des d'aquesta visió indiscutiblement europeista, el govern de Catalunya ha aprovat aquesta setmana el pla Europa, el document que defineix la posició catalana sobre els grans reptes de futur de la Unió Europea. El text defensa, entre d'altres, facilitar l'ampliació interna d'Euro-

pa amb la incorporació de nous estats, una Unió on les decisions no siguin preses únicament pels estats, que enforteixi el rol del Parlament Europeu i que millori els sistemes de control democràtic. Alhora, però, el pla posa també l'accent en la dimensió social; Europa no pot ser només un projecte econòmic i financer, sinó que ha de tenir les persones al centre. I, finalment, el govern reclama un nou model de veïnatge a l'entorn de la Mediterrània i una aposta

decidida per assolir els objectius de desenvolupament que fixa l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

Creure en Europa és defensar la democràcia, el diàleg i els drets fonamentals com a instruments. És creure que les decisions les ha de prendre la ciutadania, i no la maquinària dels estats. És combatre els discursos que atien l'odi i no donar-los cabuda en cap cas. Catalunya està compromesa amb aquesta Europa dels drets.

Puigneró multiplica la crítica al decret digital

Redacció
BARCELONA

El conseller de Polítiques Digitals de la Generalitat, Jordi Puigneró, va qualificar ahir el decret llei aprovat pel govern estatal el 31 d'octubre, en què s'adopten un conjunt de mesures per lluitar contra l'independentisme a la xarxa,

de "versió digital de la llei mordassa". Puigneró va fer aquesta comparació al Parlament arran d'una pregunta del grup de JxCat, on també va assegurar que la promulgació d'aquesta regulació és "una nova mostra de recentralització" de l'administració pública que el govern català "ni pot perme-

tre ni permetrà". El conseller també va celebrar que l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, també hagi criticat el decret llei i va instar els comuns a "continuar en aquesta línia" ara que tenen possibilitats, reals, de tenir responsabilitats de govern a l'executiu estatal. Entre altres novetats, aquest nou marc nor-

matiu permetrà a l'Estat intervenir el conjunt de la xarxa d'internet de manera transitòria, en cas de desordres públics, i limita l'ús de noves tecnologies, com ara la *blockchain*. En una altra interpel·lació, en aquest cas del grup de Ciutadans, Puigneró va qualificar de notícia falsa la suposada implicació del Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya (Cesicat) de la Generalitat i els plans dels membres dels CDR detinguts el 23 de setembre per assaltar, suposadament, el Parla-

El conseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró, durant la intervenció que va fer ahir al Parlament ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Consell d'Europa exigeix que es reforci la independència del CGPJ

■ L'organisme reclama a Sánchez que formalitzi la publicació de les comunicacions amb la fiscalia

Natàlia Segura Raventós
BRUSSEL·LES

Sis anys després d'exigir millores a l'Estat espanyol en transparència i corrupció, el Grup d'Estats Contra la Corrupció del Consell d'Europa (Greco) encara no està satisfet amb l'avanç de les tasques encomanades. En el seu informe d'ahir, aquest ens de l'organització internacional que agrupa 47 estats europeus va reclamar un cop més la revisió del marc legal del Consell General del Poder Judicial per reforçar-ne la independència.

“Les autoritats polítiques no poden estar implicades en cap moment en el procés de selecció judicial”, va recriminar a l'Estat. Però aquesta no va ser

l'única crítica a les relacions entre la política i la judicatura.

Si bé celebra que el govern de Pedro Sánchez hagi fet accessibles els seus contactes amb el ministeri fiscal a internet, el Greco li va reclamar ahir que formalitzi aquest pas per millorar la transparència en les comunicacions. D'altra banda, també vol que el ministeri fiscal actuï “de manera decisiva” per avançar en la seva “autonomia, integritat i la rendició de comptes”. Així, critica que el Ministeri de Justícia decideixi sobre l'assignació de personal de les diferents fiscalies i no creu que s'hagi avançat per proporcionar “més autonomia” en la gestió dels recursos del ministeri fiscal. Pel que respecta a la

La seu del Consell d'Europa a Estrasburg, amb les banderes dels estats membres ■ ACN

corrupció entre els polítics, el Consell d'Europa veu amb mals ulls el règim d'aforament que hi ha a l'Estat. El Greco recomana que es modifiqui aquesta protecció especial per a diputats i membres del govern per evitar que “obstaculitzi l'acció penal” contra membres de l'executiu espanyol sota sospita d'haver comès delictes de corrupció. També alerten que el nombre de persones aforades actualment a l'Estat és “nombrós” i que aquest règim s'aplica tant a delictes comesos amb relació a l'exercici de funcions oficials com als que hi són aliens. Les forces de seguretat tampoc s'escapen de l'escrutini del Consell d'Europa per detectar esletxes que faciliten la corrupció. El Greco reclama sobretot que la Guàrdia Civil adopti un codi de conducta per prevenir aquest delictes i creu que tant aquest cos com la Policia Nacional han de millorar la prevenció, la transparència i la protecció dels denunciants en aquest àmbit. ■

Arriba l'oli nou!

Fira de l'oli nou de Reus
15 i 16 de novembre / Plaça de la Llibertat

www.dopsiurana.com
f /DOP.Siurana @ /@Dopsiurana @ /@DOP_Siurana

PDR.cat 2020

Generalitat de Catalunya

Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural
Europa inverteix en les zones rurals

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més enllà del Tsunami

COMUNICAT • Els convocants del bloqueig a l'AP-7 van donar la mobilització per acabada, si bé els manifestants que tallaven la via, a Salt, van continuar fins a l'arribada de la policia **INTERVENCIÓ** • Els agents els van desallotjar amb l'ús de bales de 'foam'

Gisela Pladeveya
SALT

El repte d'aguantar durant 72 hores el bloqueig a l'AP-7 continuava viu ahir, a primera hora, a les comarques gironines. Una aspiració que finalment no es va poder culminar, en ser estroncada per la intervenció de la policia. Centenars de persones tallaven la carretera, a l'altura de Salt, on havien passat la nit, i es van llevar amb la quasi certesa que els agents no trigarien a arribar. Aquesta protesta –que havia començat dimarts a la tarda i que va ser com una prolongació de la que hi va haver al llarg d'una trentena d'hores a la Jonquera– va generar importants embussos circulatoris i va deixar atrapats uns 500 cotxes i camions a l'autopista. L'alteració de la normalitat, per tant, s'estava assolint, si bé Tsunami Democràtic (que era qui havia convocat el tall) va anunciar ahir a les vuit del matí de manera inesperada que la mobilització es donava per finalitzada i es qualificava "d'èxit absolut" l'acció dels tres dies. Aquest comunicat, però, contrastava amb la situació a Salt, on encara hi havia bastants manifestants que se sentien amb empena i energia per continuar el bloqueig de la via en aquest punt i es qüestionaven per què havien de replegar veles havent completat tan sols dels tres dies de protestes previstos.

A peu d'asfalt, la gent es va col·locar llavors en rotllana per fer una assemblea, en la qual es van plantejar diverses opcions, com ara abandonar l'AP-7 i anar a tallar l'N-II, a Riudellots de la Selva. La proposta més votada a mà alçada va ser per-

Efectius policials van perseguir ahir pels carrers de Salt els manifestants, fins que els van dispersar ■ MANEL LLADÓ

sistir enmig de l'autopista fins a l'arribada de la policia, que va ser rebuda amb crits de "Catalunya antifeixista". Això va ser a les deu del matí, quan un dels manifestants va alertar sobre la presència de la Brimo i, per dificultar el pas dels agents, els concentrats van calar foc a les barricades que havien muntat durant la nit amb arbres, pneumàtics, tanques metàl·liques, pedres i escombraries. Efectius dels Mossos i de la Policia Nacional van esquivar aquests obstacles i es van dirigir directament cap als manifestants. Diversos d'ells van llançar pedres als agents, que van respondre disparant bales de foam contra la gent

que participava a la protesta. La situació tan sols va durar uns minuts, ja que el ràpid avenç de la policia va originar que els concentrats haguessin de buidar la via. La majoria d'ells van marxar per un lateral de la carretera i van anar cap al barri vell de Salt, on es va traslladar la tensió.

Un grup de persones, ja més reduït, va fer una barricada al carrer Major amb jardineres, senyals de trànsit i un contenidor. El cordó policial es va quedar a certa distància dels manifestants, des d'on els van continuar disparant bales de foam. A partir d'aquí, les línies d'antiavalots avançant pels carrers, alguns cops de porra i furgonetes policials

Avituallament. A través d'un dispositiu coordinat per Protecció Civil, diversos voluntaris van portar menjar, aigua i mantes als ocupants dels vehicles atrapats al tall de l'AP-7, a Salt, durant la nit de dimarts a dimecres. També es va acompanyar 84 passatgers de dos autobusos al pavelló de Salt, on es van resguardar unes hores.

anant amunt i avall van ser les escenes que es van viure a la població, on diversos veïns van retreure a la policia que el desplegament era desproporcionat. Després d'aquesta persecució, la gent es va dispersar. A la zona del carrer Pep Ventura, tot i així, la Policia Nacional va identificar una quinzena de persones. D'altra banda, el jutjat de guàrdia de Figueres va deixar ahir en llibertat provisional el camioner que dimarts va intentar atropellar un grup de manifestants a l'N-II, a la Jonquera, durant la protesta del Tsunami. Se l'acusa de conducció temerària i s'haurà de presentar als jutjats sempre que se'l requereixi. ■

Els Mossos frustren un suposat tall a les vies del TAV, a Bàscara

Redacció
BÀSCARA

El poble de Bàscara va viure ahir a primera hora de la tarda uns moments d'expectació arran d'una gran, sobtada i inusual presència policial. Segons fonts veïnals, a la zona de l'aeròdrom del municipi es van arribar a concentrar

fins a dinou furgonetes dels antiavalots dels Mossos d'Esquadra (Brimo), a més de sis o set cotxes patrulla, una ambulància i un helicòpter que sobrevolava el perímetre. Poc més d'una hora després, però, la major part d'aquests efectius ja s'havien replegat en direcció a Girona i a Bàscara tan sols quedaven

algunes dotacions policials. Des del cos dels Mossos es va informar que el dispositiu responia a la sospita que en aquest punt s'havia reunit gent que estaria planejant una possible ocupació de les vies del tren d'alta velocitat (TAV) que transcorren per aquest sector. L'actuació es va donar per tancada

després de la identificació de diverses persones i d'es-corcolls en cotxes.

Els temors per aquesta suposada invasió de les vies va fer que el servei de trens del TAV entre Girona i Figueres quedés interromput durant una hora i mitja (des de dos quarts de cinc fins a les sis de la tarda). Tot i que els Mossos

van assegurar que des del cos no s'havia donat cap indicació d'interrompre la línia, Renfe i Adif van manifestar a l'ACN que, tal com s'havia informat a través de les xarxes socials, "el tall s'havia dut a terme de manera cautelar per la possible presència de persones en la infraestructura".

Mentre va durar la interrupció un tren va quedar aturat a l'estació de Girona i hi va haver afectacions en els trajectes de cinc combois. Protecció Civil va activar la prealerta del pla Ferrocat, però el va

desactivar un cop es va habilitar un servei alternatiu per carretera i també es van derivar els viatgers cap a trens regionals de via convencional. Adif hi va afegir que la possible ocupació ferroviària finalment no es va fer, tot i que les persones que presumptament volien protagonitzar-la "s'havien acostat perillosament a la infraestructura".

Els fets que haurien motivat el desplegament policial haurien tingut lloc, concretament, a l'entorn del quilòmetre 736,400 de la via. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tsunami valora que els talls no violents interpel·len Europa

■ Consta que les protestes no violentes han impactat i posen de manifest la necessitat que l'Estat dialogui

Redacció
BARCELONA

El Tsunami Democràtic va valorar ahir molt positivament els talls de trànsit assolits durant tres dies, sobretot al nord de Catalunya. El col·lectiu considera que les protestes pacífiques "reeixides" han deixat "l'Estat espanyol aïllat d'Europa per la força de la gent", posant de manifest que la repressió que pateix el procés català "no és un problema intern de l'Estat espanyol, sinó que afecta l'espai europeu", segons el comunicat final.

La frase

“S'ha dut a terme una acció d'una enorme complexitat logística i operativa”

Tsunami Democràtic

Els organitzadors de la mobilització van agrair la participació ahir de milers de persones arreu del país, sobretot els dels talls de trànsit a l'AP-7 i l'N-II, però alhora els que van aturar i aïllar l'Estat des del

País Basc, dimarts, i els que van participar en actes de rèplica ahir, dimecres, mateix. La protesta del Tsunami es va donar per acabada a primera hora del matí a Salt, abans de les càrregues dels Mossos d'Esquadra, per evitar qualsevol enfrontament. La nota dels organitzadors indicava ja la necessitat d'obrir una via nova d'actuacions amb "fronts d'acció comuns i combinats que caldrà explorar en els pròxims mesos", amb referència al col·lapse assolit a l'autopista de Bilbao a Behobia que conec-

Els moments inicials del tall al Pertús dilluns al matí, que va donar pas a 30 hores d'aturades ■ QUIM PUIG

ta Euskadi amb el País Basc francès. I és que "l'Estat espanyol no podrà tenir estabilitat fins que no estigui disposat a fer el que

és exigible a un govern democràtic", lamenta el Tsunami.

La plataforma va destacar la "disciplina no violenta

de l'acció", tot i la violència policial francesa i espanyola. En aquesta línia van lamentar els intents del Ministeri de l'Interior espanyol per posar fi als talls i les marxés lentes, sobretot tenint en compte el "ressò internacional que estaven assolint". El bloqueig "ha tingut un efecte global" i referma la demanda de diàleg des de Catalunya respecte de l'Estat espanyol. El Tsunami anima els ciutadans a fer donatius a la plataforma de recaptació per ajudar a finançar els dispositius de protestes. "Aviat tornarem amb una nova proposta, que incorporarà el que hem après, més efectiva i sempre no violenta, igual de decidida", cloïa el seu comunicat d'ahir. "Spain-SitAndTalk", tancava el comunicat després de la protesta de tres dies després de les eleccions generals. La nota del Tsunami evitava qualsevol referència a altres mobilitzacions de col·lectius preparades per a ahir mateix, com ara les del vespre de CDR i d'altres cites. ■

Festa d'Empordàlia

VINE A TASTAR EL NOU OLI DE PAU I EMPORTA-TE'L A CASA

24 DE NOVEMBRE CELLER DE VILAJUÏGA
A PARTIR DE LES 10H.

ESMORZAR POPULAR I TAST DE L'OLI NOU
ACOMPANYAT DELS VINS D'EMPORDÀLIA.

BALL SWING
A CÀRREC DE 02 MÚSICA SWING, DUET DE PIANO I CONTRABAIX.

PORTES OBERTES
RUTA AMB EL TRENET DE ROSES A LES OLIVERES I MOLÍ DE PAU.
(SORTIDES A PARTIR DE LES 10H FINS LES 12H)

OBERTURA I CLOENDA A CÀRREC DELS GEGANTS DE VILAJUÏGA
PREU 2,50€ / PAX.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Confirmen l'absolució dels sis regidors de Badalona

■ L'Audiència de Barcelona sosté que el fet que els polítics treballessin el 12-O està emparat "en la llibertat ideològica" ■ Hi afegeix que van complir l'ordre judicial perquè els treballadors van fer festa

Redacció
BARCELONA

L'Audiència de Barcelona ha confirmat l'absolució dels sis regidors de Badalona acusats d'obrir un edifici municipal el 12 d'octubre del 2016, malgrat que un jutge del contenciós ho va prohibir, en entendre que "no van desobeir res" perquè la seva actuació "va ser una *performance* emparada per la llibertat ideològica". En la sentència, a la qual ha tingut accés EFE, la secció sisena de l'Audiència de Barcelona desestima així el recurs que la fiscalia va presentar contra la decisió de la magistrada del jutjat penal número 25 de Barcelona que al setembre va absoldre sis regidors d'ERC i Guanyem Badalona en Comú del delictes de desobediència que estaven acusats. Es tracta dels llavors edils republicans Agnès Rotger i Oriol Lladó —que aquest dia exercia d'alcalde en funcions i és l'únic que continua de regidor actualment—, així com dels llavors regidors de Guanyem Badalona en Comú José Téllez, Eulàlia Sabater, Francesc Duran i Fàtima Taleb.

Segons el magistrat José Manuel del Amo, ponent del tribunal, cap d'ells va desobeir la resolu-

Els sis regidors en el govern badaloní el 2016, durant el judici celebrat al setembre ■ ORIOL DURAN

ció judicial que prohibia obrir el consistori a la ciutadania o als treballadors perquè aquesta mesura únicament afectava empleats públics, als quals es va informar que al final no es podria treballar per ordre judicial, i considera que l'actuació dels regidors està emparada per la llibertat ideològica. "Els acusats, que no tenien la condició d'empleats públics, en exercici de la llibertat ideològica que la Constitució els reconeix van fer una mena de *performance*, mostrant així la seva discrepància amb

la decisió judicial i, per extensió, amb la festa nacional d'Espanya", sosté l'Audiència. Són part dels arguments que van exposar les defenses dels exregidors, els penalistes Andreu Van den Eynde i Montserrat Salvador.

La sala coincideix amb el ministeri públic que els regidors "volien desobeir o tenien aquesta intenció", tot i que també admet que potser només desitjaven "aparentar que desobeïen", ja que van acabar no fent-ho. I insisteix: "Per molt que consideressin que desobeïen, no ho van

fer. Per contra, van obeir allò a què sí que estaven obligats", és a dir, van complir amb l'ordre del jutge del contenciós d'evitar que els treballadors municipals poguessin optar per treballar el 12-O, acord que s'havia pres molts mesos abans amb els sindicats i que continua pendent de resoldre's al jutjat contenciós. "Per molt d'ànim i voluntat que tinguessin els acusats de desobeir el mandat judicial, no van desobeir res", ratifica el tribunal, que situa la conducta dels polítics en el denominat delic-

te putatiu o imaginari. "Els principis del nostre estat democràtic i de dret no obliguen a l'adhesió als valors socials i culturals de la festa nacional", afirma la sentència, la qual emmarca en l'exercici de la llibertat ideològica l'episodi en què Téllez va trencar una còpia de l'acta judicial davant de la premsa.

I conclou: "Fins i tot si donéssim com a provat que els acusats van arribar a fer algun tràmit, la decisió judicial no s'hauria desobeït, ja que es tractava del fet que els empleats públics no fessin tràmits." ■

POLÍTICA Els CDR tallen diversos carrers de Barcelona

Desenes de veïns sota l'aixopluc dels CDR van tallar ahir per segona jornada consecutiva vies importants de Barcelona com ara l'avinguda Meridiana —un tall que es repeteix des del dia que es va fer pública la sentència del procés, el 14 d'octubre—, l'avinguda Diagonal, la ronda del Mig i la Gran Via. Passades les onze de la nit, la majoria es van dissoldre. La Meridiana es va tallar a l'altura del carrer Fabra i Puig, i també a la plaça de les Glòries. La Gran Via, en dos punts: a l'altura del carrer Padiella i a la plaça Universitat, on hi ha l'acampada d'estudiants. Trànsit va informar de desviaments de la B-23 cap a les rondes per evitar els bloquejos. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA Intel·lectuals espanyols i catalans, pel diàleg

Un total de 235 intel·lectuals catalans i espanyols han signat un manifest "a favor d'una negociació política sobre el conflicte català". Entre els signants, hi ha noms com els d'Iñaki Gabilondo, Manuel Rivas, Ignacio Sánchez-Cuenca, Javier Pérez Royo, Manuela Carmena, Josep Ramoneda i Victòria Camps. El text, publicat a la revista *Contexto*, es va redactar el 23 d'octubre, després de la sentència del procés, arran de la qual "la situació política s'ha agreujat d'una manera preocupant", afirmen els signants. Els que s'ha adherit a la petició sostenen que "el normal funcionament de la societat civil, amb una especial incidència en la comunitat educativa, s'ha vist molt alterat". ■ REDACCIÓ

Aixequen la restricció de pas de camions en un tram gironí de l'N-II

Redacció
GIRONA

El Servei Català de Trànsit (SCT) ha aixecat temporalment la prohibició que impedeix el pas de camions al llarg de 64 km de l'N-II, entre Fornells de la Selva i la Jonquera. Aquesta mesura s'ha establert per facilitar la mobilitat

viària, després dels col·lapses generats a les comarques gironines per les protestes del Tsunami Democràtic a l'AP-7 i a l'N-II. Les manifestacions es van fer primer a la frontera amb l'Estat francès i, després, a l'autopista, a Salt. Ara, aquesta nova resolució —que té l'objectiu d'esporgar el trànsit— ha estat

signada pel director del SCT, Juli Gendrau. Fins a nova ordre, per tant, es deixen sense efecte les restriccions que s'apliquen als camions de més de 26 tones i quatre o més eixos entre Fornells i la Jonquera, que s'han de desviar obligatòriament per l'AP-7. En aquest tram gironí de l'N-II no passen

vehicles de gran tonatge des de l'any 2013 (va ser una reivindicació històrica aconseguida pel poble de Bàscara amb l'objectiu que s'hi reduís la sinistralitat viària). A banda, les carreteres que han resultat més congestionades aquests dies a la demarcació de Girona han estat l'AP-7, l'A-2, l'N-II i la C-66. ■

Retenció de trànsit, aquest dilluns al Pertús, arran de la protesta del Tsunami Democràtic ■ QUIM PUIG